

[J. S. Foget.]

Sandheden og uden Mod til at udøve Dagens Gerning. Vi staa frit i saa Hensende og med Livets Ret paa vor Side. Vi gaar i Opposition mod Regeringens hidtidige Politik, men vi staa rede til at medvirke, hvis man har Vilje til at komme ud af det hidtidige Dødvande og til at gaa ind for en rimelig Hensyntagen til alle Sider af vort Samfund.

Victor Pürschel: Det er en Ting, der gentager sig hvert Aar paa dette Tidspunkt af Tingets Forhandlinger, at den siddende Finansminister staa op og med klare Tal paaviser, at han har styret Landet aldeles fortræffeligt, for saa vidt hans Omraade angaar. Allerede den Omstændighed, at dette kan gøres hvert Aar, er egnet til at vække Mistillid, til at faa en til at tænke, at det kan vist ikke være rigtigt, i hvert Fald hver Gang, og det tror jeg det maa være tilstrækkeligt at sige om dette Spørgsmaal. Vi skal jo ikke have nogen lang Debat om dette, det er til ingen Nytte.

Derimod vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, som anstillede nogle, synes jeg, ret teoretiske Betragtninger til Fortolkning af de Udtalelser, han fremsatte i Gaar, og som har vakt saa stor Opsigt. Der er nu ingen Grund til at følge ham i disse teoretiske Betragtninger. Det, der er Grund til at spørge om, er: hvilket er det store Regeringspartis Maal, og det kan jo læses ud af det seneste Manifest, de har fremsat.

Der siges det, at Maalet er Socialiseringen, og det er derfor det, hvorom Kampen i Virkeligheden skal staa for dette Partis Vedkommende. Det er jo ogsaa ganske klart, at det er Opfattelsen, hvis Bladreferaterne er rigtige, naar det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen i Gaar raabte „Hør“ til en Udtalelse fra det ærede Medlems Side om, at Arbejdsløshedens Afskaffelse hænger nøje sammen med Produktionsmidlernes Overgang til Samfundseje.

Naar man har den Opfattelse, har man jo den socialistiske Opfattelse, og det er den, som vi maa være Modstandere af. Vi betragter det som en Ulykke for et Samfund, hvis Socialiseringsbestræbelserne virkelig gennemføres. Vi opfatter det saaledes, at derved stivner et Samfund, stivner navnlig dets Erhvervsliv, og derved forringes ogsaa dets Mulighed for at skabe Beskæftigelse. Vi tror, at Statsministeren havde Ret, da han engang for nogen Tid siden sagde, at det var Erhvervenes Sag

at skabe Beskæftigelse. Det tror jeg er rigtigt, men Statsministeren glemte at tilføje, at det er hele hans Politik, Skattepolitik, Erhvervs politik, Socialpolitik, som har gjort det vanskeligt for Erhvervene her i Landet at skabe den Beskæftigelse, som det ellers vilde være muligt at skabe.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at han hørte Dødsklodderne ringe over Privatkapitalismen. Der er jo Grund til at bede den Del af Privatkapitalismen, der i Øjeblikket deltager i Dansen omkring Afgudsbilledet her i Landet, om at lægge Mærke til denne Udtalelse som Udtryk for Tendensen hos de Folk, som de i Virkeligheden følger for Tiden. Hvis man skulde veje, om Udtrykket har nogen Værdi som Profeti, saa tror jeg, det maatte være en helt anden Betragtning, man skulde anlægge. Jeg tror, at naar Manden med Leen siger det næste skæbnesvangre: Næste Herre, saa lyder dette Ord ikke til Kapitalismen, men langt snarere til Socialismen. Den har efter min Mening spillet Fallit overalt, hvor man har forsøgt at gennemføre den i Praksis, og hvorfor skulde det gaa anderledes her i Landet end i andre Lande? Kan der nævnes et eneste Eksempel paa, at Socialismen har evnet at styre et Samfund efter sine Grundsætninger? Kan der nævnes et Eksempel, saa vilde det interessere mig at høre det.

Jeg anser den Socialiseringstendens, der præger Regeringen, som er Regeringens Grundopfattelse, for at være den dybeste Aarsag til de Vanskeligheder, vi har her i Landet med at beskæftige vore unge Arbejdere og vore unge i det hele taget. Det er derfor i allerhøjeste Grad beklageligt, at der fortsat finder Samarbejde Sted mellem de Radikale og dette System. Det radikale Parti har her et overordentlig tungt Ansvar over for Udviklingen i Landet. Det er et lille Parti med en stor Indflydelse — det roser de sig af ude omkring —, meget større, end der egentlig tilkommer det forholdsmæssigt. Det er de stolte af, men den er købt dyrt denne Indflydelse. Den er betalt dyrt af det danske Samfund, og det har jo vist sig, at den Tilpasning, der har fundet Sted under de to Partiers Samarbejde, har haft den ulykkelige Karakter, at det radikale Parti har givet efter paa alle de Punkter, hvor det skulde have holdt fast, og holdt fast paa alle de Punkter, hvor det skulde have givet efter. Det radikale Parti har ikke haft synderlig Modstandsevne over for Socialiseringstendensen; der-